

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve: Égész évre... 10 frt - kr. Félévre... 5 - > 50. Negyedévre... 2 - > 50. Egy hónapra... 1 - > 50. Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz- és magán jog a szerkesztőséghez tartozik. Bővebben a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatt.)

Előfizetési helyben: Főter 1828. sz. alatt. K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj: Négy hasábról... Hirdetést vagy reklámot... Nyitóliteri közlemények... Hirdetéseket félévtől... Kéziratok nem adódnak vissza!

VÉRTKISÁRTÁST... Üzlet feloszlás miatt hatóságilag engedélyezett

A válság.

Budapest, jan. 7.

A király ma délelőtt 11 órakor fogadta Tisza Kálmánt, 12 órakor pedig Szapáry Gyulát, Tisza Kálmán audienciájára alkalmával a felség elhatározta, hogy megbizsa Khuen-Héderváryt a kabinet-lakítással. Ez elhatározásához képest ma délután két órakor magához hívatta a bánt s vele a megbízást közölte.

Mint halljuk, Tisza Kálmán eloslatta ő felsége utolsó kételyeit és meggyőzte őt annak lehetőségéről, hogy Khuen-Héderváry gróf meg fog felelni a hozzá fűzött reményeknek és maradandó kabinetet fog alakítani. A bánt még ugyan tegnap kinyilatkoztatta, hogy minden kabinetalakítási reményével felhagyott, ma azonban mégis elfogadta a legfelsőbb megbízást, de az egyes tárczák betöltésére nézve a királytól néhány napi határidőt kért.

Eddig Héderváry még senkinek sem kínált tárczát, ha csak Tisza Istvánnak nem, a ki több mint egy heti távollét után tegnap Budapestre érkezett és ma d. e. hosszabb ideig értekezett Wekerlével. Ezen értekezés tárgyat pedig alig képezhetette egyéb, mint a pénzügyminis-teri tárcza átvétele. Ezzel kapcsolatban megjegyezhetjük azt is, hogy Lukács László hajlandónak nyilatkozott arra, hogy államtitkári állásában a Khuen-Héderváry-kabinet pénzügyminis-tere alatt is megmarad.

Tegnap még minden jel arra mutatott, hogy Bánffy Dezső lesz a miniszterelnök, annyival is inkább, mert Héderváry, mint főntebb is említettük, felhagyott minden reménnyel és ehhez képest gr. Bethien András, a ki a Héderváry kabinetnek okvetlenül tagja lesz,

elutazott Meránba. Ma Bethien András grófort táviratilag hívták vissza.

Holnap, szerdán, Wekerle miniszterelnök be fogja jelenteni a képviselőházban a jelenlegi kabinet visszalépését, valamint azt, hogy a király az új kabinet megalakításával Khuen-Héderváryt bizta meg.

A szabadelvű párt nagy rezignációval fogadta Khuen-Héderváry kinevezését, nem lelkesedik az új miniszterelnökért, de a pártból senki sem fog kilépni.

Mielőtt Wekerle, Szilágyi és a szabadelvű-párt többi korifeusai beleegyeztek volna Héderváry miniszterelnökségébe, a leghatározottabb kijelentést kérték tőle arra nézve, hogy az eddigi kabinet egyházpolitikáját teljes épségében fönf fogja tartani. A mi annyit jelent, hogy a már szentesített javaslatok teljes egészében keresztülvitessenek, a hátralévő két törvényjavaslat pedig mielőbb elintézés alá kerüljön.

(M-g.)

Társadalmi osztályok.

A paraszt és nemes, ur és szolga fogalma egész ezredéven keresztül áthatotta nemzetünket. Csak a század elején kezdett gyengülni a fal, mely e társadalmi osztályokat elválasztotta, míg nem a negyvenes évek szabadelvű vívmányai ledöntötték e válaszfalat.

Azonban az átalakulás csak külsőleg történt meg: a magyar nemzet társadalmi élete ma ép oly zilált viszonyt mutat fel, mint a negyvenes évek előtt.

Társadalmi életünknek ma is csak két osztálya van: az alsó és felső osztály. A nap-számos, földműves, iparos, kereskedő az alsó, a hivatalnok, földbirtokos, főnemes mind a felsőbb osztályba sorolódnak. Ha egyesek kiválnak is, ezrek, százezrek mellett tekintetbe sem jöhetnek.

A közép osztály, a polgári rend még nem tudott nálunk kifejlődni, mely tagjait

főként az iparos és kereskedő világból sorozna.

Az alsó osztályba tartozók a társadalmi és politikai életben számba vehető szerepet alig visznek, — a felsőbb osztály a hatalom, de a dicsőség is.

Nincs is aztán meg nálunk az az eleven, pezsgő társadalmi élet, melyet más, művelt nemzeteknél találhatunk; — mert nemzetünk nagy tömege hiányzik az öntudatos társadalmi munkásság teréről. Mindenütt és mindenben csak a nemzet felső rétege játszik tevékenű munkás szerepet; az alsó osztály ösztönyszerűen mozog mindennapi, meglehetősen szűkreszabott életutján.

Ez nem felel meg a XIX. század szellemének!

Nemcsak határozottan kialakult társadalmi osztályaink: alsó, közép és felső osztályainak sincsenek, melyekből ezek kiformalódhatnak.

Nézünk csak meg egy alföldi város iparos és kereskedő osztályát. Száz között hányat találunk, kiről határozottan elmondhatnánk: ez iparos, ez kereskedő? A legtöbb télen iparos, nyáron földműves s ősszel kereskedő. Ha egy kicsit összeszedi magát: fölcsap urnak, lesz tőkepénzes, vagy földet vesz. Ha nem kedvez neki a szerencse, elhajtja a kaplatát, beveszi a czeget s beáll a söbbrangú hivatalnoknak, ha más haszna nincs legalább tekintet-s ur lesz, ami a mai czimkőrsógos világban szintén valami.

Igen vékony réteget képezi az iparos és kereskedő világnak az az osztály, mely számitás alapján komoly öntudatossággal, merészel igyekezettel s ipazi hivatás érzettel dolgozik.

Ezt aztán meg is érzi egész iparunk és kereskedelmünk, hol az igyekezet, a szoliditás ma-holnap fehér holló számba megy.

Azt mondják: a magyar nemzet politikai élete, az ország helyzete olyan, hogy nálunk a más nemzetekéhez hasonló polgári, közép-osztály nem is alakulhat. Mi a nyertemelésre vagyunk utalva, nincs időnk, de elegendő munkánk kezzünk sincs az ipar és kereskedelem felvirágoztatására.

Ez csak ösztönözhet, hogy egy erős, egy hatalmas ami fő: művelt középosztályt teremtsünk, mely jórészt a kereskedőköl és iparosokból kerül ki.

Az óriási verseny és termelés mellett

csupán nyertemelés-el foglalkozó nemzet meg nem élhet, mert idejének jórészt semmittevésével kell töltenie. Az ipar és kereskedelem a nyertemelésnek kiegészítő alkatrésze, gyarmola. De ipart, virágzó ipart és kereskedelmet csak jól fegyelmezett, tanult és művelt iparosoktól és kereskedőktől varhatunk, kik nem restelnek a maguk foglalkozásmódját még akkor sem, ha összeszedik magukat, akik tisztességes munkával, becsületes uton skarnak meggazdagodni.

Ezek biztosítják maguk számára a társadalom elismerését s tisztelést; biztositani fogják testületüknek a társadalmi állást, mely szabad és művelt álamban őket megilleti.

Igy kialakul nálunk is a polgári, vagy középosztály, mely a nemzeti életnek anyagi és szellemi tengelye lesz, erős kapcsolót képez lefele és fölfelé.

Csak rajtunk áll!

BELFÖLD.

Európa leghosszabb alagutja a Ghymes-alagút lesz, mely Erdélyből Románába fog vezetni. A magyar kormány már elrendelte a munkálatok megkezdését, minthogy ő vállalta el a nemzetközi felelősséget az iránt, hogy az alagutat 1897. őszén át fogja adni a forgalomnak. Ez lesz Európában a leghosszabb alagút.

Uj honvédparancsnoksági palota.

A honvédfőparancsnokság tudvalevőleg ideiglenesen József kir. herceg szentgyörgyeri palotájában és a többi honvédségi hatóságok: a főtörvényesék, a fegyver-bizottságok, a kerületi parancsnokság, a térparancsnokság stb. külön-külön egyes bérházakban a városban szétszórva, részben Budán, részben Pesten vannak elhelyezve. Ez a körülmény rendkívül megnehezíti és akadályozza az egyes hivataloknak egymással való érintkezését. E baj megszüntetésére József kir. herceg kezdeményezésére a Várban új honvédparancsnoksági palotát fognak építeni, a mely nagy méreteivel egyik legszebb épülete lesz a budai kerületnek. Ebben az új épületben fogják elhelyezni a honvédfőparancsnokságot, valamint azokat a honvédtörzsi hivatalokat, a melyek Budára áthelyeztetők. Az új palota legfelsőbb része lesz az az osztály, a melyet József kir. herceg, mint honvédfőparancsnok részére rendeznek

Csak ne szekirozz: nyitom már az ajtót. Azt csak nem kívánhatod, hogy repüljek?

Szóval letagadta, a mit fülemmel hallottam, hogy cipőtalp koppant.

Teljes gyökereit vert bennem a gyanu. A mint ajtót nyitott, siettem szégyel nézni.

Az ablak nyitva.

— Dehát, édesem, miért tartja nyitva téli éjen az ablakait, ha fél a náthától?

Megrebben kapta oda a tekintetét. De azért egész legrával felelt:

— No lásd lám! Mennyire felereltél! Izzgatóságomban ajtó helyett előbb az ablakot találtam kinyitni s elfelejtettem aztán meg becsukni.

Hümge tem egyet. Mit szólhattam egyebet! Ez ugyan ügyesen kivágja magát a kétes helyzetekből.

Hanem azért, — dacára, hogy az ablak nem kalapács, — nekem mégis nagy szegét ütött a fejembe ez a nyitott ablak.

Utól a naptól kezdve résen álltam. El kezdtem szimatolni. Megfigyeltem az asszony-nak minden mozczanását.

És olyan a gyanu, mint a bolha. Mig csak egy, kettő barkácsol az agyunkban, ügyet se nagyon vetünk rá. Ném-lyik embernek a vére még tán észre se veszi. Hanem ha első-kasodik: fészkelődni kezdünk s vizsgálat alá vesszük az egyes ágyneműeket is.

Velem is így történt.

Fürkészni kezdtem az asszonynak minden tettét. Felfogni az elejtett szavát! meglopni a fejemből a tekintetét. Szokásainak legparóbb redőit közt kezdtem el kersegni. Csak-hogy rendesen el is ugrott, mielőtt megcsip-hettem volna egyetlen gyanus jelt is.

Egyszer például sétaközben azt ve-zem észre, hogy feleségem egy nagy házra mutatott ugyán, hogy be furak ezen a monumentális épületen azok a kisvárosi divatu, bőrtön-rend-zerű, aprózott ablak táblák! — Hanem nézni: nem a palotát nézte. Egy elsielő den-dire lopta rá a tekintetét.

— Miért nézted meg annyira azt a jogász-gyereket?

— Éu?!... Tán már rá néztem se

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Csak az övé lett az utolsó szó.

—Humoreszk.—

Írta: Komjáthy Sándor.

I.

A mézes hetek.

Mig legény ember voltam, folyton abban a hitben éltem: az emberek csak azért nősülnek, hogy legyen már egy olyan szép asszonyuk is, a ki előtt a szobában is felcsaphassák a kalapot. Pedig hát be kellett látnom a házasságom után, hogy bent a négy fal közt nem is z aén fejemen, hanem az asszonyka fején volt a kalap.

De ki is tudott vón neki ellent állni! Vagy ki tagadhatott volna meg tőle egyetlen kérelmet is! Az aranyostól!

Pedig nem tetszett szépnem. Sőt még ha az lett volna is: levont rajta minden szabályosságot a fitos orra, meg az a ferde, kínai szeme.

Igen! Csak hogy már a görögök is azzal a nagy igazsággal ábrázolták Afrodité, a szerelm isten asszonyát, hogy rajta se a pusztas szépsége ingerel szerelmre, hanem a bajak.

Hát minek néztem én is a feleségemet, mikor elvettem? Egy nyapicz bakanak. Egy kis vézsa, penész-bogárnak. Hanem aztán, a mikor már láttam fésűködni, a mint lebontotta előttem selyemlány haját s az a tömör, arany-zuhatag végig hullámzott — le, egész a bokájáig: nem ismertem magamra többé.

Vagy mikor már fel is merte nyitni rám azt a villogó mandula szemét! egyszer lobogó láng csapott ki belőle; máskor szivárványos tündér-mosoly csak a szeméből, a melyet abba a hináros tengerszembe, a melynek a feneketlen mélységében lappangott egy csásos szirén, láthatlan polyp karokkal: a szereltem.

Kész voltam meghalni egyetlen mosoly-ért. Feltámadtam az első édes kacajától. S valami örületes gyönyör volt látnom; a mint meg ő hal el a csókom alatt.

Hogy is tudtam vón hát neki ellent állni!

Hogy is tagadhattam meg egyetlen kérelmét is! Raraktam volna magát a csillagos eget...

De miből, mikor semmim sem volt?

Azaz volt mégis! Adós-ágom. Hej, mert rám is ráim illett, a mit az egyszeri kalvinista papról anekdotál el a földes ura:

— Megnősült a bolond. Pedig szegény, mint a templom egere. A lány még nála is szegényebb. Az eklezsiaja meg mind a kettőjük-nél szegényebb.

Magam is — bar mint törtém is a csürhe-járást — jövedelmi forrást kiszimatolni csak nem tudtam én sehoh.

— Hopp! meg van! kiáltottam fel egy kínosan töprengő éjszakam után. Kártyán kísértem meg a szerencsét!

Szenvedélyes játékos lettem. És kitaró. Vesztettem, vagy nyertem ott viradtam a zöld asztal mellett.

Ha vesztettem: azért, hogy vissza nyerjem. Ha nyertem: akkor meg azért, nehogy smuczig játékosnak híreszteljének. Mert akkor aztán a manó se ül le velem többet.

Darab idő óta különösen nagy szerencsével udvarolgattam Gringenörnek. Egy este pláne már éjjel előtt, tisztára megkoppasztottam a partnereimet. Azok aztán maguk kijelentették, hogy ma nem folytatják tovább a küzdelmet.

Haza ment ki is fakadt az egyik czim-bora:

— Te! Nem fátet te a feleségedet?

— Különös kérdés.

— No igen! A ki ennyire szerencsés a játéokban, annak a példabeszéd szerint a szerelmben kell megadóznia.

Sajátságos! Iyes valami sohse jutott eszembe se idáig. Ekkor történt meg velem először, hogy oda haza a saját szobám helyett a feleségem ajjának kopogtatam be.

Eddig világért meg nem tettem ezt. Ugy gondolkoztam, hogy csak nem fogom háborgatni az álmát, mikor a legtöbb-ször ugy is már csak a hajnal vetett haza a zöld asztaltól!

Igy gondolkoztam azelőtt. Sime most egy-szerre csak megszegiem udvariassági elveimet.

be. Az új palota építését még a nyáron megkezdik.

KÜLFÖLD.

A kínai békealkudozás. London, jan. 7. A Times jeleni Pekingből: A császár tegnap bucsu-kihallgatáson fogadta a Japánba induló békekövvetőket.

Harcz a parlamenti reformért. Az osztrák és magyar szociáldemokraták eddig külön-külön hirdették a választói jog reformját.

Tél apó.

Hányszor, de hányszor hallám már e panaszt elöppenni egy-egy női ajkrol: 'Oh, már ismét jó az az unalmas tél! Ha nem kecsesgátna a farsang az ő báljaival, nos igazán kétségbe kelene esni az unalomtól.'

Először is az én kedves tél apóm szépségének ecseteléséhez fogok.

Álomra ringatja a szép természetet, és mint a szerető édes anyja dédelgetett gyermekét, puha lepellet fedi be. Oh mily szép! mily isteni e lepellet borított természetén végigtekinteni!

lesz szabad az emberekre! Tán bekötött szemmel járjak az utcán?!

— Hisz nem mondom én azt, édesem. De ne olyan feltűnően.

— Feltűnően?! Én? — Na, már ez több a soknál! Egy pillantást vettem a frakkjára. — Nagyon fess. Neked is olyat csináltatunk.

— Már pedig szentem, hiába himezel-hamozol: bizony nem a frakkra ügyeltél te, hanem a frakkosra.

Az nap ebédelni se akart, olyan dühbe jött a 'megtalans' gyanúsításaim miatt.

Más ízben meg azt kezdtem észre venni, hogy mikor a Budai Pista felénk lovagol, sohasem az ucca közepén tart, hanem egész a Fani ablaka alatt fejezalkotja a derését.

— Téless ki tilalom fát a lakasod elé, hogy nem szabad erre lovagolni, se sétálni. Egy időben meg olyan nótát kezdett el dalolni, a mienk addig hírét se hallottam.

— És azt hiszed, nincs rá okom? — Ugy-e, ugy-e! Magad is bevallod, hogy Othello vagy. — Most már csak azért is fogok bratyzni valakivel.

— Braty! Hát ezt a szót hol, kitől hallottad? — Hol vette a király a várat? — Az nem ugy van. Ezt az egész városban nem használja senki; csupán a Vojnics irnok, a ki rácz. Ő pedig még az én tudományommal sehol nálunk. Hol trafikáltál vele? Hol sajátítottad el a szava járását? — Kell is nekem olyan Parlagi Jancsi. — 'Parlagi Jancsi.' Ezt a nevezetet meg csakis irodalmilag művelt emberek szokták használni.

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

séggel, hogy mi azután — többé nem halunk meg.

Ez a lélekre ható oldala az én kedves tél apómnak, most pedig asz zreható gyönyöreit sorolom elő.

Vidám ujjongás üti meg füleinket; egy sereg gyermeket látunk kipirult arcczal a hőtömegben mozogni, az ókori bálvány istenekhez hasonló torz alakokat formálnak a hóból és ujjongva gyönyörködnek ezen alkotásokban.

Egy másik csoport is tűnik fel a láthatáron; kis szánokat húzó gyermek-sereg, egetverő kacajjal néhány pajtásuk hóba bukása és fetregése felett. Mily idill's látványok ezek! Hát meg azon a jégtáblán korecsolyázó és csuszáló ifjúság nyüzsgése mily tarka-barka, kapratiató!

Az utak se elhagyatottak; messze hangzó c-engettyükkel beagatt szánok siklanak nyilsebességgel; a tél apó hideg csókjaitól pirosra gyujtot arczu nászser-g ül rajtok, a cziány vig zenéjétől kísérve, ujjongva tér be a lakadalmas házhöz, hol lekes örömmel fogadják. Mily festői látvány ez!

De tél apó nemcsak a természet szabad ege alatt nyújt gyönyöröket, — behatol minden házba.

Az emberek önkénytelenül öszszébb vonulnak, mintha nemcsak a testük, de a lelkük is vágya a meleg után. — A kályha jötevő melege és a tea párologó illatától áthatva kedélyük, szívük felhevül és a nemesért, jőért lángra gyul.

Oh az én tél apókám ezermester ám! az nemcsak a lélekre és szívre ható jeleneteket tud előidézni, de nemesíteni és honsszerelmelt oltani.

Tudom, hogy a t. olvasók most csodálkozva kérdik: 'honssze-rel-met?'. Oh ne! tessék hinni, hogy e magasztos név: 'honc' véletlenül csuszott a szerelm szó elé, — oh nek! Mert én nem azon szerelmert értem, mely a bálterem padlóján ébred, hanem az igazi honsszerelmert.

Vagy nem honsszerelem az, ha a hon gyermekeinek letöröjjük könyvt és csillapítjuk éhét? Nem honsszerelem az, ha a hajlékot nekikülözt fedél alá viszzük, hogy megment-sük a megfagyás halálától? Nem honsszerelem az, ha tudatlanoknak szellemi tápot nyujtunk, oktatjuk a jóra, nemesre, hitre, szeretetre? Oh dehogyan nem; hisz ez a megtestesült honsszerelem. Mert, ha honunk gyermekét elhagyjuk testileg, szellemileg satnyulni, az anyat — a hont — tesszük tönkre, mert ha sok a nyomorultja, kik védjek meg, ha az ellenség réá talál törni? Vagy talán mégis tévedek? rosszul fogom fel a hon iránti szeretetet, öszszetevészem a felebaráti szeretettel? Ha van a t. olvasók között, ki másképp érti, szében, jobban és nemesebben: kérve-kérem, tanítson meg, hálás, buzgó tanítványt fog bennem lelmi, de addig is, mig egy nemesebben érző mesterem akad, a tél apó tanát követem. Ő azt mondja: 'Ha szereted hazádat,

Kedveskedve cirizogott meg: — Oh, kis szamarak! Hisz ez csak a nótában van ugy. Ugy dalolom, a hogy tanultam.

Lelkendezve kaptam az utolsó szót: — Hol? Kitől tanultad? — Kitől? Hat kitől tanulja a főlemüle a fityölést? — Egy másik csalogánytól, egy másik kis madartól. Én is attól: az én kis madaramtól.

— A te kis madaradtól?! Ugy?! Hát 'kis madarad' is van?! — És ki neked az a 'kis madarad'? — Ejnye, no! Be fura kérdés! Tán vizsgáló bírónak készülsz? Tán már ezután az új nótákat sem lesz szabad eltanulnom? Ne is lassak, ne is halljak tan? — Ugyan drágám, mért nem kérsz te kolostor engedélyt? Falaztass be!

— Hiába is mókázol! Ezt nem lehet ugy szép szóval elútni. — Meg hiszem, hogy új nóta, a mit naponta zümöszöl itt a főlemüle. Csak hogy nagyon is új. Egy egészen friss, tegnapi hajtás. Most komponálta valamék udvarlód. Annak a guny dala rám. Vagy a tied magadé.

— Oh, te fajnók, te! Egész Budapest e mellett pikkolozik már: azért, hogy ide a ti falutokba csak most ért el a szele! — Hanem féltékeny vagy: ez az igaz. Ma-holnap már még a pillantásomban is gáncsot fogsz találni.

— És azt hiszed, nincs rá okom? — Ugy-e, ugy-e! Magad is bevallod, hogy Othello vagy. — Most már csak azért is fogok bratyzni valakivel.

— Braty! Hát ezt a szót hol, kitől hallottad? — Hol vette a király a várat? — Az nem ugy van. Ezt az egész városban nem használja senki; csupán a Vojnics irnok, a ki rácz. Ő pedig még az én tudományommal sehol nálunk. Hol trafikáltál vele? Hol sajátítottad el a szava járását? — Kell is nekem olyan Parlagi Jancsi. — 'Parlagi Jancsi.' Ezt a nevezetet meg csakis irodalmilag művelt emberek szokták használni.

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

— Hat valóban nem szeretnéd te az uradat? Fáj a szád, ha én csókollak?

ápolod annak gyermekét — és odaint az in-séget szenvedőkre Árva fucska rongyos ruhában, éhesen, dideregve jár ajtórol-ajtóra; ki a vezetője? a tél apó, az vezetői és didergeti meg hideg lehelletével, hogy ez által nemes tette késztesse a sziveket: 'Vegyétek pártfogástokba ez árvát, Istennek tetsző dolgot és hazátoknak hasznos szolgálatot teszték.'

Egy öreg anyókat látunk törtetni a vastag hólepellet fedett után, egy csomó fát hoz a vállán, megörnyedve annak sulya alatt és ingadozva lépeget egy félig dült kunyhó felé. Tél apó arczába veri a havat s könyvet csal szemébe fagyasztó lehelletével; nem kegyetlenségéből teszi ezt, oh nem! hanem azért, hogy az emberi szívet könyörületre bírja, és ebből az okból kiindulva, kövessük a szegény öreget az ő kunyhójába, melynek fedelét az Isten irgalmas keze tartja csak fenn. Ropedezett falain a szélek ki és be szabad a járás: benn pedig hideg, nedves szalmán egy ifjú nőt látunk fekdülni, arczán a szenvedés kínjait viselve. Három évesnek látszó kis leánykája a hazaért öreg anyóka foszlányos ruhájába öltözve fázik. Szegény öreg! karjaiba ragadja a kicsikét és könyezve mondja, hogy nincs kenyér, apa meghalt, anya beteg, nincs ki keressen és már minden elfogyott. A szegény beteg anya felnyitja lázától égő szemét, ég felé emeli aszott kezét és felsóhajt: 'Oh Ég, küldd mentő angyalodat! Ne hadd elvesz-ni gyermekidet.'

Ily képeket tar élénk tél apó, könyvet csal, diderget, hogy a sziveket jó és nemes tettekre bírja. Megérdemi ő, hogy szívesen fogadtassék, nem kell félni unalmától, szóra-koztat ő ezer és ezerféle alakban, de különösen a nemes cselekedetek gyakorlására számtalan utat, módot nyujt, kivált a női szívek részére, kiknek kiváló hivatásuk a szenvedés enyhítése. Hisz a nő az élet katonája, a kinek kötelessége a szeretet lángoló pallosával üzni ki a nyomor ellenségét a hazából. A hazaszeretettől buzdítva, gyakoroljuk a jót, hatoljunk be a szegények kunyhóiba, nyujtsunk nekik testi és lelki táplálékot; erősítsük őket testben, lélekben és a vallás szent hitében. Tanítsuk becsülni öregeiket és szeretni felebarátaikat és hazájukat. Melegítsük fel testüket a tűzhely jölekonny melegével és tudatlan lelküket a tudás égő falkájával.

Isten hozzon, tél apó! szívesen fogadunk, hisz ha te nem lennél hasonló jó a három testvéreidhez, Krisztus urunk nem tüntetett volna ki azzal, hogy a te idődben jöjjön a világra az ő irgalmas jósága. Megszánt virágtalan föld miatt, és a te idődben teremté, ülteté a szeretet termő virágát. A te időd alkalmával lépett a földre a megtestesült szeretet, a mi Megváltónk, mintegy intőleg az emberiségnek, hogy a te idődben van a leg-több alkalom a szeretetet gyakorolni és átoltani. Légy üdvözölve!

Thomka Gabriella.

Tizenegy nap az atlanti Óceánon.

(IV. Folytatás.)

A »Debreczen« számára írta: Harsányi Sándor.

Negyednap tehát végig hajózva a Calais csatornát, kijutottunk az atlanti óceánra. Lehetetlen nem érezni bizonyos fokú elfogultságot, midőn az ember legelőször tekint végig-e vízszínyeteg hatalmas birodalmán, az atlanti óceánon.

Már annak aztán fele sem tréfa, ha e szörnyeteg megrázza a maga hátát, s a rajta továbbbegyő hajót! Az embernek mindjárt elmegy a legparányibb kedve is élvezni a haragos tenger nyujtotta, felségesnek fölmagasztalt látványt.

Felsőleges annak, ki csak könyvből ismeri, de siralmas annak, aki végig is élvezte!

A Zuidertó, az északi tenger, meg a La-Manche csatorna háborgása bliktri az óceán-mostrum hullámvetéseibe kepest!

A nyílt tengerre érkezésünk után igen rövid idővel ajánlatosnak láttuk a világ szemei elől, kabinnuk csendjébe való elvonulást! Reggel ötven jelentünk meg a társalgó teremben, u. n. Salon-roomban, arczunkon a tengeri betegség palástolhatlan symptomáival. Keserű élcze-keket mondunk egymásnak, miket erőfeszítéssel tudtunk magunkból kinyögni. Az élczek nyomán támadt nevetés is olyan fanyar volt, mintha mindnyajunknak szalonkabátunkról kellett volna a gombokat lenyelőnk!

Majd lehajtottuk mindnyaján fejünket az asztalra, meglepedvén a körül, mint az olaj-fának levelei a Dávid zoltáriban.

A hánykódó hullámvetések mint könnyű pelyhet vették hátokra, s lőttek odább hitvány-nak bizonyult hajónkat. A természetbe csoda öröket rejtő isten előtt meghatva roskad tédre hívó és hitetlen egyaránt!

A zajgó tenger bömbölése tulharsogja a gép egyhangú zakatolását. A vízözön özeüdtő hullámainak moraja s alázuható nagytömegé-nek csattanása messze térségre kiterjedőleg be-öltik zajjal s főlisketítő zúgással a tenger fölületét!

Elfogult lélekkel kell hogy bámúlja az ember ezen ordító szörnyetegét, a vizeknek ezen Ájaxát, a mérhetlen területű nagy óceánt!

A perspektiva különben, mi élénk tárult

mikor a nyílt tengerre jutottunk, kétségbejöt-őn szomorú, sőt lehangoló volt.

Mert tiz álló napig ily nyomorult, ily tehetetlen állapotban fetregeni kabinnuk fenekekén szenvedések és kínok tekintetében tulszármal-va magának a szentírásbeli kinlódó asszony-nak gyötrelmeit is: ah ez egy férfi türelmét s kitartását erősen próbára vető és felül is mulo feladat!

Pedig még többet is meg kelle érnünk. Utazásunk 7-ik napján alapos vihar fogott el bennünket. Hajónk hitvány játékszernek, egy kis labdának tekintett a hullámok által, míg mi, kik e hajón voltunk, egyáltalán nem is vettünk számításba.

Egyik percében egy hatalmas hullámbö-gység telejen agastodtunk, míg a máikban irtó-zató mélységbe taszítottunk. Most még a ka-binnomban vagyok, a következő perczben már abból kivettelve, a hajó fenekéről tápszakodom fölfelé.

Az ember persze ily kétségbejöt állapot-ban minden fogadalmateltelre kész. Én is fel-tettem magamban, hogy inkább az arabái si-vatagon leszek hollók tápláléka, de többször nem jövök a tengerre. Annyi bizonyos előltem, hogy magának Kossuthnak fölhívó szövege: 'Tengerre ma a gyar' is hatálytalanul hang-zanak el mellettem. S ha Isten megessét, hogy valamikor, — talán kopsz föl s ősz sza-kállal — visszatérhetek szp hazánkba, a Beh-ringszorosban s Ázsian keresztül tisztem meg-baza vezető utat, inkább körül kerülve a földet!

Akárhányszor, még ma is, ha éjjel eszembe jut, mint egy visszajáró kísértet réme, fekszi meg gyóromat, a haragos tenger irtóztató képe.

Mi denút cs-ök a borzalmas tenger, a látogoló, titokzatos mélység! Csak egy végtelen kör, a vilálgatókó Isten hatalmas keze által kiczirkalmazott s alig betekinthező kör, melynek végpontjain a kifeszített égek szélei nyugosznak!

A kétségbeesés ezen megdöböntő álla-potában, — mióthogy egyedül voltam, a ki hajónk francia kapitányával beszélgetni tud-tam — többek fölkérése folytán egytagu dele-gatiót vagy deputatiót alkottam magam-ból, bizottságilag keresvén föl a kapitányt. Meg is találtam őt egy üveg whiski társá-ságában. — Ott mindjárt meg is interpel-láltam: tekintve az utasok gyá-sz s z s helyzetét, — tekintve a hajó megrongált voltát, tekintve az oly képen rája háramlott fokozott terhek ziseletét, tekintve ezt, tekintve azt: szándékozik-e odahatni, hogy a vihar által gyomruknak e d d zett forradalom lecsendítte-esse? Egyszermind ugyan-csak öt fölkertem collegáim nevében amaz enantiót megjelentem, hogy hasonló orkárra, s félelmes viharra még a legöregebb tengeré-szek sem emlékeznek.

Ő ezt szíves barátságból kinyilatkoztatta előlöttem, mit mi emlékezetnek okáért hűsé-gesen följegyeztünk naplónkba. A kapitány eme pronuntiatiójára támaszkodva, ime ezennel ki-jelentem, hogy én oly vihart éltem által, a mi-nőre még a legöregebb tengerészek sem em-lékeznek.

A vihar tehát kitűnően sikerült, mit eléggé mutat, és igazol különben az a körül-mény is, hogy harmadnap, midőn kilehetett jönni a hajó fedélzetére, egész rakás szivacs szerű állatokat és puhányokat találtunk a fe-délzeten, miket a tomboló hullám verések dob-tak hajónkra.

Sajnos azonban, gyomruknk lázongása nem csilapult le a tenger háborgásával egyidejűleg. Egész organizmusunk ordítva hirdette a nyomorult tengeri betegség pusztító lefolyását.

Gyomruknk egy horror vacui volt, mert egyedül csak a multak emlékeim, a pompas töltött káposzta, s más e fele speciális mag-yar étkek gondolataival táplálkoztunk, a mi bizony vajmi gyenge élvezet volt!

En hű vonásokkal ecseteltem velem utazó német collegáim előtt a magyar konyha kitű-nő készítményeit, megadtam nekik a töltött káposzta receptjét, s a turós galuska fizogno-miáját. Így aztán én a multakból visszaho-zott emlékekkel, ők meg a leírás al teljesen be-feltünk, — hogy ne mondjan, — jóllakunk!

A 14-ik napnak reggelén egyik utas kol-legánk ront be drült ordítással a dohányzó szal-onba, hol török szultánok módjára hevertünk vala a kerevekeken. Arczán remegő ő ő n ki-nyomata tüdőöklött.

»Uraim, látszik a Broklyni hid, s a sza-badságszobor Newyork partjain. Vivát, Ameriká-ban vagyunk! Rossz élcznek nyilvánítottuk a dolgot, s nem akartunk hinni az ípsének, mert már ezzel az örvendetes üzenettel többször be-csaptak bennünket. Kikergettük tehát azzal a megbízással, hogy menjen és keressen magá-nak bolondot, a ki elhagyja neki vakmerő ál-lítását. Ket percz múlva azonban egy matróz állit be: Uraim, tessenek készülnök, néhány negyed óra múlva itt lesz az orvos, ki az utasokat megvizsgálja, minek előtte partra szál-ítottatnának.

Kénytelenek voltunk elhinni neki. És ime csakugyan elértek elevenen a szabad Amerika földjét Newyorkban partra tételve, melyes lakomát rendeztünk a megérkezés örömére.

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Sőt én titkos fogadalmat tettem magam-ban, hogy partra tétetsem napját évenként nagy solemniummal fogom megütni!

Találkoz... egyenlet... Színház... Jan 16... ronában... Jan 19... Koronában... Jan 26... dőben.

* Szin...

Ilona betegség... levő adható... t e s t ő r e l... kát vették elő... is alig tarthat... szegvő volt... gyakra nem me... »Nebantsvirag... csüörtökön po... tek-ujdonság)

* A sz... meje, melyet... a megvalósul... jegyzetek, 68... különben napr... kilátás van rá... hamar öszszeg...

* A far... joghallgatók... jel tartatott m... Nagy számu, d... latságon, mely... neveztek, hol... lokkal. Vidám... órákig s a far... tak teljesen u... mely teljesnek...

A s s z o... lóné, öz. Brun... öz. Bekényi O... ula, Eötvös K... Eisman József... halyné, dr. Ke... Kovács Gyula... halyna, Márki... Horváth István... rosvy Jánosné... ter Pálné, dr. ... né, Sarvay P... Szakolczay Ján... Albertné, dr. ... Endréné, Varg... Vecsey Zoltán... Ferencné.

K i s a s... Bernath, Fló... kel Ella (Kass... és Evelin, Eiso... Emma, Galyas... Klára, Kádár... Márki Jozefa... Fényes Olga... Rothnekné Olg... vary Adél, Sar... Szakolczay He... Szilágyi Pálna... Ma'hid, Varga... Ella és Mariska...

* Estüv... polgartársunk... dött örök hűs... Ugy az örök... ifjú párnak ös...

* A bu... diszes kiállítás... azaz szombato... termében. A... László áll.

* A sor... ben a sorozás... tarti egész ápr... épült »P a v i... tatni.

* A deb... forgalma de... gyógykezelte... elbocsátott 1... meghalt 14. g... betegek közül... ref. vallásu 2... zsidó 21.

* Öngy... éves, kömvés... Harsányi Istvá... egy erős szög... ház lakó: tetle... volt halva. Tet... sége volt. Hol... halottas kamrá... czoitak fel.

* A hol... gyet nem fo... rult fel a miat... és hitelintézet... eg fontos ban... el. Ez helytelen... bankjegyeket m... elfogadni, miat... rendele', mely... helyzete volna...

* Rajta... mond, fogalkoz... nap este a nag... meggett a volt... város tulajdon...

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy egyesület Otthonában. Színházi előadások kezdete este 7 órakor. Jan. 16. Cszimadia ifjak táncvizsgálma a Koronában. Jan. 19. A függetlenségi kör táncvizsgálma a Koronában. Jan. 26. Ács ifjuság bálja a »Margit« fürdőben.

Ujdonságok.

Színház. Tegnap este, Ruzsinszki Iona belesége miatt a kitűzött operette nem levén adható. Hírtelenében a »Három testőr«-t. Herczeg Ferencz ismert vígjátékát vették elő s annak daczára, hogy próbát is alig tarthattak a darabról, az előadás öszszesvágo volt s a közepes számú közönség gyakran megtagadta a szereplőket. Ma este a »Nebánsvirág«-ot, holnap a »Vasgyáros«-t, csütörtökön pedig a »231-ik cikk«-et (vigjáték-ujdonság) adják. A szőlő és borszövetkezet eszméje, melyet nem regen vetettek föl, közeleg a megvalósulás felé. Már eddig 130 üzlet-részt jegyezték, 68.500 frt értékben. Az aláírások különben napról-napra szaporodnak s biztos kilátás van rá, hogy a szükséges töke csakhamar összegyűl.

A farsang első mulatsága, a joghallgatók által rendezett tánczesély, az éjjel tartatott meg a Bika-szálloda dísztermében. Nagy számú, díszes közönség jelent meg a mulatságon, melyet szerényen csak tánczesélynek neveztek, holott vetekedett a legfényesebb balokkal. Vidáman folyt a mulatság a reggeli órákig s a farsang beköszöntőjével a jelen voltak teljesen meg voltak elégedve. A névsor, mely teljesnek nem mondható, a következő: A szövegszavak: Ábrahám Lászlóné, özv. Brunner Edéné, Bulszter Agostonné, özv. Bekényi Ottokárné, Csorbáné Sárvári Paula, Eötvös Károly Lajó né, Emmert Antalné, Eisman Józsefné, Harsányi Sándorné, Láber Mihályné, dr. Kemény Morné, Kádár Janosné, Kovács Gyuláné, Kardos Lászlóné, Katz Mihályné, Márki Elekné, Montay Gáborné, özvegy Horváth Istvánné, Marton Kálmánné, Muharossy Jánosné, Rothschnek Emilné, özv. dr. Péter Pálné, dr. Sárvári Gyuláné, Sáray Béláné, Sárvári Ferenczné, Sz. Szabó Józsefné, Szakolczay Jánosné, Szeghő Istvánné, Szunyogh Albertné, dr. Ujfaluassy Józsefné, Ujfaluassy Endréné, Varga Ferenczné, Visky Károlyné, Vecsey Zoltánné, Wimmer Józsefné, Zivuska Ferenczné.

Kisasszonyok: Ábrahám Irma, Bernáth Flóra, Bulszter Margit, Dunkel Ella (Kassa), Eötvös Flóra, Emmert Tónika és Evelin, Eisman Irma, Gall Ionka, Harsányi Emma, Galyasi Paula, Láber Matild, Kemény Klára, Kádár Iona, Kardos Ionka, Katz Jolán, Márki Jozefa, Montai Piroška, Horváth Mariska, Fényes Olga (B.-Ujfalu), Muharossy Irén, Rothchnek Olga és Róza, Péter Margit, Sárvári Adél, Sárvári Róza, Sz. Szabó Lenke, Szakolczay Hedvig és Margit, Szegmeth Frida, Szulágyi Pálma, Szeghő Ida és Ella, Ujfaluassy M. Hild, Varga Irén, Visky Ionka, Wimmer Ella és Mariska. Esküvő. Őri Juliskának, Őri Mihály polgartársunk kedves leányának, tegnap esküdtött örök hűséget Nyilas István gazdálkodó. Ugy az örömszülőknök, mint a boldog ifjú párnak ószinte szívvel gratulálunk!

A debreczeni közkórház betegforgalma december hóban következő volt: gyógykezeltetett összesen 377 beteg; gyógyulva elbocsátott 127, javulva 34, gyógyulatlan 11, meghalt 14, gyógykezelés alatt maradt 201. A betegek közül debreczeni volt 94, vidéki 283; ref. vallású 251. kath. 103, ág. evang. 2, zsidó 21.

Öngyilkosság. Harsányi Péter, 20 éves, kőmives legény tegnap d. e. atyjának, Harsányi István csapókerít lakosnak hazában egy erős szögge felakasztotta magát. Mire a haz lakó tettét észrevették, akkor már meg volt halva. Tettének oka gyógyíthatatlan betegsége volt. Holttestét beszállították a közkórház halottas kamrájába, a hol tegnap d. u. boncolták fel.

A hol az egyforintos bankjegyet nem fogadják el. Több panasz merült fel a miatt, hogy a debreczeni takarékos és hitelintézet zálogházának pénztárnoka az egyforintos bankjegyet a felektől nem fogadja el. Ez helytelen eljárás, mert az egyforintos bankjegyeket még minden pénztár kénytelen elfogadni, miután meg nem érkezett olyan rendelő, mely e bankjegyet forgalmon kívül helyezte volna. (Beküldött.)

Rajta csipelt fatolvaj. Biró Zsigmond, foglalkozás nélküli csizmadia legény tegnap este a nagyterfia végén levő kórház háta megett a volt lovarda korlat-fajából, a mi a város tulajdonát képezi, több labdat elakart

emelni; de rajta vesztett, mert az éppen arra haladó Jó István vasútőkei felügyelő elfogta és bekísérte a rendőri központra, a hol a további intézkedésig lezárták.

Sorshuzás a városházán. Holnap d. e. 9 órakor lesz a városháza kistanács-termében a sorshuzása azon debreczeni illetőségű hadköteles ifjaknak, a kik 1874-ben születtek.

Kinevezések. A debreczeni itélőtábla elnöke Szabó Elemér végzett joghallgatót a máramaros-szigeti törvényszékhez. Maurer László nyiregyházi lakos végzett joghallgatót a nyiregyházi járásbírószághoz, Kató János végzett joghallgatót, a debreczeni járásbírószághoz díjaz joggyakornokká nevezte ki.

Kedves meglepetés. A asszony: Holnap van férjem születésnapja s én nem tudom, micsoda kedves meglepetést juttassak neki. Tanácsoljon valakit. De valami nagyon meglepő. B. ur: Nem volna talán jó, ha egyszer neki engedné át az — utolsó szót.

Báli selyemszöveteket 35 krtól. 13 frt 65 krtól méterenkint — valamint fekete, fehér, színes, Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krtól méterenkint sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségű és 2000 szín és mintázatban s. a. t. postabér és vamentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svajczba szelvezett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (9.)—(4.)

Időjárás. A barométer az angol partvidéken emelkedett és a francia partvidéken erősen süllyedt. Alacsony nyomású területeket találai Dél-Európában (Spanyolországtól Magyarországig terjedő sávban) és északi Németországban.

Az angol és francia parton a szelek erősek. Közép Európában az idő csendes és borús. A légköri lecsapódások az egész kontinensre terjednek ki a hőmérséklet nyugaton süllyedt.

Hazánkban az időjárás nagyjában változatlan a hőmérséklet az Alföldön és az ország keleti részén 0° fölé van és a tajakról olvadást jelentenek, nyugaton ellenben a grengő fagy egyre tart.

Borus és csapadékos idő várható, fagypontról körüli hőmérséklettel.

Különlélek.

Ezüst kézfogó. Furcsa kis jubileum volt a napokban Berlinben. Egy derek úri ember és egy szeretetreméltó hölgy nagy lakomával ünnepeltek meg mátkaságuk 25 éves évfordulóját. 1869. decemberben váltottak jegyet a jubilián-ok, de nem léphettek házasságra, mert a menyasszony egy dugszag nagy-nénje ellenzte az egybekelést és kitagadással fenyegette menyasszonyhűgát. A mátkapár tehát várt. Vártak arra, hogy az öreg néni keze megfogja, s a várak, várak, de a néni nem akart meghalni. Most, december elején végre lehunyta szemeit, közel 100 éves korában. S a mátkapár, amely 24 esztendőn túl várt az esküvőre, föltette, hogy most már várnak még egy darabig, amíg megüthetik az ezüst kézfogót.

As északi partok veszedelme. Azok a rettenetes viharok, melyek a múlt hónap utolsó harmadában Észak-Európában dúltak, s melyek délre tartva, most a közép- és déleuropai hóvizartokat támasztják, iszonyú pusztításokat vittek végbe. Az orkánok annyira felkorbácsolták az északi-tengert, hogy hosszú idő óta nem látott óriás hullám-torlódások rohanták meg a partokat, lerombozva, elmosva, semmivé téve maguk előtt mindent. A december 22-ikén és 23-ikán dúlt viharról az Északi tenger szigeteiről a következőket írják: Helgoland szigetére nagy csapás volt a vihar. A Jütland-terasz összes házaiba, sőt messzebbre is behatolt a víz és megrongálta a házakat. A Jütland-terasznak a következőt utól a tenger felé eső része teljesen elpusztult, sőt el is tűnt, a hullámok még a következő utat is elsodorták, máshova pedig hatalmas föld-, homok-, gerenda-tömegek borultak. A déli partról jókora darabot leszállított a hullámtorlás, a mely különösen a főnyppartot, a dűnét tette tönkre. A hol ezelőtt még messzire nyúló s beültetett főnyitalaj terült el, ott most lapos homokzatony van. A tizenegy láb mélységre befurtt hatalmas jékö-árbcoc néhány barakkal együtt tisztára eltűnt. Ami a dűnéből megmaradt, az már kisebb viharok sem fog ellenállani, s ha a télen egy-két főtregyet csap még a szigetre, a pusztulás fel nem tartóztatható. Norderney szigetről jelentik: A december 21-iki vihar itt nagy pusztításokat vitt végbe. Az északi parti czölöp-gája több helyen átszakadt s a vastag czölöpöket részint ketteltörte a hullámtorlás, amely még a kőgátat is megtámadta, a tetejét elhordta s másfél méternyi mélységre a földjét is elmosta. A vizállás olyan magas volt, mint husz év óta még soha. Juist szigeten örökre feledhetetlen lesz ez a hullámtorlás, amelyhez fogható már negyven év óta nem láttak azokon a partokon. December 11-én reggel 6 óra tájban délfelől végigzugott a víz a falun, amelyet pillanat alatt elárasztott s a templomtérseget vad töhöz tette hasonlóvá. A vihar rettenetesen dühöngött, az összes dűnék eltűntek, s a dűne-lán-

czolat tizenöt méternyi magasságban merőlegesen el van metszve, s a fűrdői várócsarnokok teljesen eltűntek. Bremerhaven és Geestemünde hajógyáraiban s a részegülálatban majdnem háromszáz ember vesztette az életét s a vihar anyagilag is iszonyú károkat tett.

Vizbefagyott ember. Resiczabánya közepében, egy oláh embert találtak holtan, a legkülönösebb állapotban. A szerencsétlen ember egy szikláról esett le, fejjel a hegy tövében folyó patakba, amely még akkor lassan-lassan folydogált s nem állapodott meg rajta a jégréteg. De az esést követő éjszaka nagy fagy volt a környéken, úgy hogy a szerencsétlen ember, úgy amint fejjel a patakba esett, oda is fagyott, körülötte pedig sima, kemény jég fedte az egész patakot.

A hypnotizáltak írása. Ujabbán megjelent Milanóban Lombrosnak »Grafologia« című munkája, a mely minden kézirat tanulmányozót érdekelni fog. A bevezetésben kiemeli Lombros, hogy az első, a ki azt állította, hogy a kézírás összefüggésben van az író egyéniségével és jellemével, az olasz Baldo, a ki Bolognában az orvostudomány tanára volt és az első könyvet írta a graphológiáról 1622-ben. Lombroso jelen művének különösen azok a fejezetek biztositanak a széles graphologiai irodalomban speciális helyet, a melyek a bejegyzések, elmebetegsége, a genetik és gonosztevéők kézírásáról szólnak. Érdekes az a fejezet is, a mely a hypnotizáltak kézírásáról szól. A hypnotizált egyének kézírása a szugeszczió változása-sal szintén változik. Lombroso egy óránál rövidebb idő alatt 1 mediumával hatszor változtatta meg a kézírását, a mint egymás után azt szuggesztálta neki, hogy gyermek, parasztlaszony, ki galambot árul, Garibaldi népről és 90 éves agastyán. Lombroso azt állítja, hogy az emberek gyakran szebben írnak, a mikor hypnotizálva vannak, mint rendes körülmények között. — Mások teljesen elfelejtették az írást, vagy úgy írtak, mint a gyermekek, míg voltak olyanok, a kik egyes betűket felejtettek el. Így volt egy mediuma, a ki a hypnoziss alatt teljesen elfelejtette leírni az e betűt.

Közgazdaság.

Értéktőzsdei hetiszemle.

Budapest, 1895. január 4.

—Lusztig Miksa budapesti bankéjz hetijelentése.

E héten az ujesztendőbe léptünk át, telve reménységgel és bizalommal, szerencsésen jutván ki a régi esztendő küzdéseiből. Magas report tételek immár nem létezneknek vannak jelentve és így a speculáció bizalommal tekint egy új s erős hausse periódus elé. — Már multkor emittettük, hogy a pénzpiacz helyzete mennyire megváltozott, még hozzá előnyösen változott meg. Az utolsó befejezése után a pénz óriási mennyiségben önzönik vissza a piaczra. A járadékok jövődelmezősége napról-napra csökken, és a tőkepenzesek immár szemlélőmást fordulnak a bank és ipari részvények felé, mert azoknak kamatozását még mindig elegendőnek tartják, annálkernyib, mert még nagyobb kamatozásához fűznek reményt. Mert előtűnk áll az emissziók egész halmazs is, a bankok igazgatóinál egész csomó új terv vár megvalósítására, sőt immár kidolgozott üzletek állanak a közel eszközés előtt, és csak az alkalmas pillanatnak kei előkezni azok megvalósításához és bankjaink kétségben kívül nem fognak késedelmezni, azt ki is vinni. A beföldi pénzpiacz igen k-dvező s daczára a mai ényűt, magas reportoknak, az ellenállás ezen utimónál kevésbé volt érezhető. Ma már a pénzintézetek kielegitő készletekkel rendelkeznek, s ma már 4 1/2%-kal kínálják a pénzt. A külföldi pénzpiaczon ugyancsak megkönnyebbülésről adhatunk számot, ha a már ugyis igen alacsony kamatláb nem is mutat csökkenést. A tőzsdei irányzat alapján véve a lehető legszilárdabb s ha eddig csak egyes papir-k favorizáltaknak, úgy annak oka az, hogy olyan értékek arfolyama, mely-k politikai viszonyoktól is függőve vannak tere, már előlegezen escomptáltak a bekövelkezendő kormánycsere esztére. Jól informált közegek azonban a már említett emisszió periódusból kifolyó hausse et kimaradhatannak vélik. Járulékokban keves üzlet fejlődött, daczára annak azonban 1/10 % javult a korona-járadék. Bankrészvények. E héten egész szilárdan tartották magukat, s a speculatioiban olyan érzést kellettek, mintha valami nagy változás előtt állának, ezen változás pedig az árákelőnyére történnek, illetőleg rohamos ár-emelkedésre nyujtana reményt. Speciál az osztrák hitelrészvény állna egy ilyen metamorfosis előtt, mert állítólag egy pár nagyobb üzlete várja a közel megvalósítást. A leszámítoló bank ismet floribusba jön. Feutartással kell közölnünk egy eddig ugyan mindig megbizhatónak bizonyult forrásból merített értesülésünket, mely szerint eddig még homalyos okból ezen bank részvényei vannak első sorban hivatal arra, hogy egy oly enor-mis emelkedést mutassanak rövid időtartam alatt, mint tavaly a villamos vasut részvényei. Ezen időtartam pedig né is varakoztasson soká magára. Ennyit, és nem többet mondha-

tunk; hogy mennyire felel ez meg a valószínűségnek, illusztrálni fogja a közel jövő.

Takarékpénztárakat és Biztosító részvényeket kedvező osztalék kilátásokra kerestek. Ellenben:

Bány- Téglá és Vasmű részvények, nem oly kedvező osztalék híreire, el voltak hanyagolva.

Közlekedési értékek újra szilárdak. Osztrák m. államvasut a konversio eszközlése biztosságában tartja magát, daczára, hogy időközben nagyobb realizációk történtek. A városi villamos vasut ismét vezet, visszaesés nélkül feltarthatatlan. Mult hét óta ismét 20 forinttal emelkedett. Erre vonatkozólag, még valamit akarunk megjegyezni, a mi ugyan nem illik tudósítás keretébe, de originalitásánál fogva ebbe belefoglalható. A tőzsdei spekulatio laikusabb része, ebben a városi villamos vasuti hausszelan egy biztos előjelet veli látni egy kimaradhatatlan hausszelan, mert (így gondolkoznak őki) a nyári hausse meetinget április-májusban ugyancsak a villamos vasut részvények horribilis emelkedése nyitotta meg s csak aztután tért át a speculáció más értékekre. E szerint most ugyanezen procedura ujból kezdődik azon különbséggel, hogy az árfolyam ma épen 100 frrtal magasabb mint akkor.

A Rimamurányi részvények iránt élénk érdeklődés mutatkozik és úgy látszik itt is rohamos kereslet fog a speculatioiból kibontakozni.

Contremin ma nincs. Valuta multkori lanyhaságát behoza, aziao 3 1/10 % Az üzlekedési papirok árfolyamai a következő áringadozás mutatójak.

Table with 3 columns: Currency/Asset, Dec. 28, Jan 4. Rows include Magyar arany járadék, korona-járadék, hitelbank-részvények, jelzálog-részvények, leszámítoló-részvények, városi villamos vasut-részvények, rimamurányi részvények, Osztrák hitel részvény, államvasut részvény, Déli vasut-részvény.

* Az arany járadéknál január 1-én esedékessé vált a szelvény s ez levonattól az árfolyamból. ** Az osztrák államvasuti részvényeknél jan. 1-én 1 frt 16 1/2 kr vonatott a szelvény beváltás-képen.

A sertésékeskedelmi csarnok jelentése. Január 5.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (párunkint —400 klgon felüli sulyban) 40—40 1/2 — 2. Öreg közép (párunkint 300—400 klg sulyban) 40—40 1/2 — 3. Fialat nehéz (párunkint 320 klgon felüli sulyban) 41 1/2 — 4. Fialat közép (párunkint 251—320 klg sulyban) 42 1/2 — 43 — 5. Fialat könnyű (párunkint 250 klgmig terjedő sulyban) 46 — 47 — II. Magyar szedett: 1. Nehéz (párunkint 280 klgon felüli sulyban) 40—41 1/2 — 7. Közép (párunkint 220—280 klg sulyban) 41 1/2 — 42 1/2 — 8. Könnyű (párunkint 280 klgmig terjedő sulyban) 46 — 47 — III. Szerbiai: 9. Nehéz (párunkint 260 klgon felüli sulyban) 41.50 — 42. 10. Közép (párunkint 220—260 klg sulyban) 41.50 — 42 — 11. Könnyű (párunkint 220 klgmigitelődő sulyban) 40 — 42 — Sertés létszám január 3. napján volt készlet 117,699 darab.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felső-szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. (Szerkesztőség és kiadóhivatali főtér 1828.)

Versenyárgyalási hirdetés.

A debreczeni ev. ref. egyház Péterfia-utcai 346/347-ik sor szám alatt levő kettős telken és a consistorialház udvarán előállítandó laképületek építési munkái biztositására versenyárgyalás hirdetik.

A két telken előállítandó épületek költségei 90.461 forinttal vannak előíranyozva. Az összes építési munkák egy vállalkozónak általány összeg mellett adának át. Pályázók kötelesek az egyházteri kettős telken levő ócska épületek átvételére is ajánlatot tenni.

A zárt ajánlatok a költségelőirányzati összeg 5%-át tevő bánatpénzzel együtt az 1895. évi január 16-ik napjának d. u. 5 órájáig az ev. ref. egyház pénztárába adandók be, melyek is január hó 17-én délután 3 órakor az egyház nagytermében nyilvánosan bontanak fel.

A költség előirányzatok, tervek, építési feltételek az egyház jegyzői hivatalában vannak letéve. Az ajánlat vállalkozni szándékozóra nézve a beadás, az egyházra nézve pedig annak elfogadása után kötelező.

Az egyház részére tartatik azon jog, hogy az ajánlatok közt, tekintet nélkül az ajánlati összegre, szabadon választhasson, esetleg új tárgyalást hirdessen vagy a munkák kiadása iránt más uton intézkedhessék.

Kelt Debreczen 1894. évi december hó 17 napján.

Az építető biztosság.

(551.)

Essenz stomantika cempas. védjegy J. a csilagba

Szt. Jakab gyomorcsöppek

Egy sok év óta kipróbált hatást soha meg nem tagadó gyógyszer gyomorbetegségek ellen, kiválóan hat emésztési gyöngeség, étvágytalanság, fájdalom, kolika, gyomorégés szabálytalan székelés stb. ellen. egy üveg ára 60 kr. és 120 kr. Tüdőbetegeknek kiváló gyógyszernek bizonyult Dr. **Liber-féle Ideg-és Sajtó-elixír** védjegy kereszt és horogny — mely sok év óta idegbetegknél sikerrel használtatik. Prospectus kérték Orvosi és hivatalosan hitelesített előírás szerint készítve. M. Fanta gyógyszer-tárában Prága.

ISZAKOSSÁG sőt a legrosszabb esetekben **Songede eszenciával** gyógyítható. A gyógykezelés a beteg tudtával vagy a nélkül, történhet, a szer színtelen és szagiatlan. Az eredmény kivétel nélkül biztos, jótállás mellett: egy üveg ára 1 frt 80 kr.

Főraktár **Megváltó gyógyszer-tár**, Pozsonyban: Továbbá kapható minden gyógyszer-tárban valamint Dr. Rothschnek V. gyógyszer-tárában Debreczenben.

11409/1894.

Tenyészbikák és kanczák eladása.

A városi tanácsnak 11409/1894 szám alatti határozata folytán a város gazdasági törzs gulyájából kiselejtezt és számfelletti 12 darab különböző koru tenyészbika az **1895 év január hó 14-dik napján** tartandó országos baromvásárban; 4 darab számfelletti fiatal tenyészkanca pedig az **1895 év január hó 13-ik napján** tartandó lovasárban mindenkor délelőtt 9 órakor megkezdendő nyilvános árverésen el fog adatni. Ezen árverésre a venni szándékozók meghívotnak.

Debreczen, 1894. december hó 31.

A városi tanács.

Leszállított áruk!

Letárolás alkalmából december hó 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő **női ruhaszöveteket, színes selymeket, mosó velezeket, atlas-satin és batistokat, teli gyapju nagykendőket, leány és fiu gyermek ruhákat, NŐI BLUZOKAT,** valamint **szőnyegeket, függönyöket tetemesen leszállított áron** árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI
DEBRECZEN, RÓZSA-TER. (503.)

Hirdetéseket jutányos áron fogad el a „DEBRECZEN“ kiadóhivatala
Csanak-ház 1828. sz.

Temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY
dusan berendezett
temetkezési intézete
DEBRECZENBEN,

Kossuth-Czegléd-utca 2155. sz. a a gyógyszer-tárral szemben

Becses tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató **éroz, fa és mindennemű behuzott, egyszerű és diszes koporsók halotti kellékek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,** a gyászoló felek igényeihez mért **elismert tisztességes olcsó árért** szolgáltatnak ki. Főtörekvésem leendő bármily verseny mellett is a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. Hullaszállítás minden irányban.

Erez, mű és élővirág koszorúk előállítását szalag felírással — vagy a nélkül — a kor kívánalmához mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1892.

Kiváló tisztelettel:
DANKÓ MIHÁLY.

(37.)

„DEBRECZEN“ NYOMDÁJA
(FŐTÉR 1828. SZ. A CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezet könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT, TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a **„DEBRECZEN“**, és a szintén elterjedt **„DEBRECZENI HIRADÓ“** is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás! Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLAKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVIJEGYEKET, bor- és rum-vignetteket, falragaszokat, MINDENNEMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos áron.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Nyomatott a »DEBRECZEN« nyomdájában (Főtér, Csanak-ház) 1828

XXVII

Előfizet
helyben, vagy
Egész évre.
Félévre.
Negyedévre.
Egy hónapra.
Egyes...

A lap szellemi rész
meny a szerkesztő
berm...

Előfizet
Főtér: K. Lajos
és a kiadóhivatal

(K. B.
kastély, ri
a régi ur
megmarad
gások köz
uraságnak
szolgálat, cs
kán-terem
A mi
fől a gazd
gyar korm
zonnyitotta
badevűe
badevűség
kodó, —
komoly
mely nem
mélyekhez
Tiszta
ügyesebbet
mélyi urat
kai elv ne
ni hatalma
hozsánat
gondviselés
urbi et orb
mányzóit bo
a magyar
imádó is a
gyobbnak
és mégis,
kott, sem
az előre e
hetett volt
indulás le
Fölke
mánpárt
páry felé
kapacitás
Ót is oly
előbb Tis
napja rövé
a faképné
az oláhol

A „D
Egy

Hallg
bolondos
veli sárka
tatan ked
kinek bot
rózsa okoz
Volt
ves ajka,
a ki nagy
asszonyát
a felsorolt
volna egy
Minde
jól mulatta
mint egy
kis pillang
czagott, ki
gördültek
A vé
filigrán na
vagygyal
és ugy sze
s imádni,
Ez a
férfi menn
nyújtott vo
jából egy s
czagva ny
— T
fogja érte,
ban Marec
az utolsó
solyogva u

Törté
juniusi na
huszárfoha
ment.